

I øjeblikket er der forhandlinger om en lille milliard kroner, så vidt man kan forstå på de offentlige forlydender, i Herning, og Hernings bystyre med meget fine forbindelser til regeringen har fået det indtryk, at man skal skynde sig. Derfor er det vigtigt for mig at få sagt, at Herning selvfølgelig ikke får en anden behandling end alle mulige andre kommuner i Danmark, bare fordi vi ikke er kommet i gang med forhandlinger. Vi må finde en løsning, hvis vi kan blive enige om en løsning, der sikrer ligebehandling mellem alle kommuner.

Må jeg så i øvrigt om selve forslaget, vi her skal stemme om, sige, at det er et led i en aftale. Vi har brugt halvandet år til at komme frem til det her, og ja, det har været et møjsommeligt arbejde. Vi har faktisk kæmpet os frem komma for komma, og nu er vi altså nået frem til et resultat, som vi kan godtage.

Der opstår dog hele tiden spørgsmål, og det er da også sket siden andenbehandlingen, og derfor vil jeg gerne have ministeren til at bekræfte følgende selvindlysende fortolkning – men man skal jo altså være varsom med altid at gå ud fra, når det drejer sig om denne her lovgivning, at det selvindlysende også er det korrekte – at f.eks. en ejer af en vindmølle, der i øjeblikket kan afsætte sin strøm til en markedspris, der ligger over 36 øre, rent faktisk kan hæve de 36 øre, at det, der falder væk i kraft af loftet, er støtten, altså de 10 øre, de såkaldte CO₂-10 øre. Men det er ikke sådan, at vi nu har indført maksimalpriser på strøm for vedvarende, det er stadig væk markedsprisen, der er den afgørende. Det håber jeg ministeren kan klargøre. Jeg regner det for selvindlysende; jeg har svaret, at så tosset kan en regering selvfølgelig slet ikke optræde, så det går jeg ud fra som givet at ministeren bare kan svare ja til – men alligevel.

Kl. 15.55

Så det, der er det mest alvorlige, og det er, at som led i den aftale, vi indgik i juni måned, skulle regeringen fremlægge sin klimaredegørelse, og det skulle ske inden den 1. december, og efter hvad vi har hørt, var den færdig til udgivelse. Når vi henvendte os, fik vi at vide, at vi snart ville få klimaredegørelsen udleveret, og så pludselig, uden at man meddelte sine forligsparter noget – det kan være en fejl – men uden at vi fik nogen form for orientering, stod der pludselig i en pressemeddelelse fra Finansministeriet, at den først kom senere. Selv om man har indgået en aftale om, at den skulle komme inden 1. de-

cember, og selv om alle vidste, at den var færdig, kom den altså ikke.

Man kan sige, at det måske ikke er så vigtigt. Jo, det er vigtigt på ét punkt, for et led i den aftale, vi her indgår, er, at for nye vindmøller vil der ikke bare være tale om, at man får markedsprisen plus de 10 øre som kompensation for CO₂-afgifterne, det er jo CO₂-fri strøm, men at man også derudover skal have en miljøbonus, dog samlet set kun op til loftet på de 36 øre. Derfor er det jo helt afgørende for os, at denne miljøbonus kommer på plads.

En af de væsentlige forudsætninger for det her lovforslag er selvfølgelig, at vi kender regeringens beslutningsgrundlag omkring klima. Det har vi altså ikke gjort. Derfor ville det korrekte også i dag have været at tage det af Folketingets dagsorden og sige, at så må vi vente med det, indtil vi kender klimaredegørelsen.

Vi er nogle stykker her i Folketinget, der har diskuteret det, og vi mener, at det, der er sket, er virkelig, virkelig beklageligt. Vi tror ikke, ministeren har gjort det med vilje, men det er alvorligt for os og bringer meget stor usikkerhed ind i arbejdet. Derfor er det kun udtryk for, om jeg så må sige, en meget stram forventning til ministeren om, at nu kommer redegørelsen så også i januar, og at den på det punkt, hvor vi har en aftale, indeholder et klart beslutningsgrundlag, der lægger op til en opfyldelse af den aftale, nemlig en miljøbonus, der virkelig kan bruges. Det tror jeg er meget vigtigt at vi får ministerens ord for her.

Vi bliver formentlig ikke enige om den strategi, som, hvis man skal tro forlydender, går ud på, at vi bare kan lade CO₂ stige i Danmark, og så skal vi købe varm luft i Sibirien. Det er vel det mest kreative bogføringstrick, der nogen sinde er udtænkt: varm luft i Sibirien. Det tror jeg ikke vi bliver enige om, vi skal prøve, men det tror jeg bliver meget svært, men den del af det, der hedder miljøbonusen, er en del af denne her aftale, og der skal vi altså være kloge nok til, at uanset hvor meget vi kan være uenige om midlerne til opfyldelse af klimamålsætningen, er vi sikre på, at denne miljøbonus er på plads.

Så selv om det korrekte ville have været at trække forslaget her ved tredjebehandlingen, så vil vi ud fra de praktiske vanskeligheder med udstedelse af VE-beviser, som jo faktisk ville blive en stor bureaukratisk tomgang, afstå fra det af hensyn til borgerne og ud fra denne stramme forventning. Men det er ikke pynteligt, at denne redegørelse ikke er kommet, navnlig når vi ved,